

Съ болѣре въ родство не гонися ;
Ако си низсъкъ, ты съ высокы не мѣрися,
А честичко помни свой малъкъ станъ.

Увтыкался былъ Гарванъ съ перье отъ Пауна,
Таче търгижъ съ Пауны да ся пери,
И съ нихъ да си ся мѣри,
И мысли, че е вещь добыль и умъ и думжъ ;
Че и младі, и стари,
И прѣжни му другари,
Весь неговъ родъ
И гарванско все племя,
На него всички до едно щжтъ гракнжтъ,
Отъ удивленіе, какъ смаяни, щжтъ зяпнжтъ ;
Още мысли, че Пауни му сж брате,
И че е вещь дошло и нему время
Да бжде хубость у Ююнины палатіе.
Какъвъ же былъ отъ туй високомѣрје плодъ ?
Пауни го оскубали какъ за обѣда
Въ таквж бѣдж, клетникъ, падналъ,
Что-то отъ нихъ смалъ не одранъ бѣгалъ.
Та чюжди-тѣ имъ перье кой гы гледа,
Ами на него рѣдко и свои остало,
Но и това было за него мало.
Той скоро до свои назадъ,
Но тѣ оскубана отврядъ
Сирака Гарвана не си познали
Совсѣмъ го, бѣдна, докльвали.
Та въ туй достигжъ за напрѣдъ
Что-то отъ Гарваны назадъ осталъ,
А въ родъ съ Пауны да влѣзе не можалъ.
